

№18/ВЕРЕСЕНЬ 2016

МОНОЛІТ

КОВАЛЬСЬКА
ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА

60
РОКІВ

ГАРАНТУЄМО
ЯКІСТЬ

beton.kovalska.com

МОНОЛІТ

ЗМІСТ

04 НОВИНИ

ПБГ «Ковальська»: найкраща світова техніка – гарант високої якості продукції

05

До Дня незалежності України ПБГ «Ковальська» подарувала киянам арт-потяг метрополітену

05

Замість сірого асфальту – яскрава вишиванка

06

Легенди футболу і панк-року зустрілися на одному полі на честь 60-річчя ПБГ «Ковальська»

08 НАШІ ЛЮДИ

Гарантія якості, інновації та індивідуальний підхід – запорука лідерства компанії

10 УНІКАЛЬНИЙ ОБ'ЄКТ

Місце, де знімають шоу

14 НОВОБУДОВИ

7 причин оселитися в ЖК «Династія»/Планування квартири

18 ТОП-ІНТЕРВ'Ю

Душа і серце трудового колективу. Любов Мелешко

20 ПАРТНЕРИ

Володарі часу. «Івано-Франківська реставрація РІ»

22 АРХІТЕКТУРА

З попелу забуття

24 ЗАХОПЛЕННЯ

Від простого малюнка – до власного стилю. Євгенія Герасименко

26 ТМ «АВЕНЮ»

Плитка від ПБГ «Ковальська» в парках і на вулицях Києва

28 ТОЧКА НА КАРТІ

Демонтувати не можна зберегти

30 АНОНС/ПОДІЇ

Анонс. Культурні події осені

МОНОЛІТ № 18

ВЕРЕСЕНЬ/2016

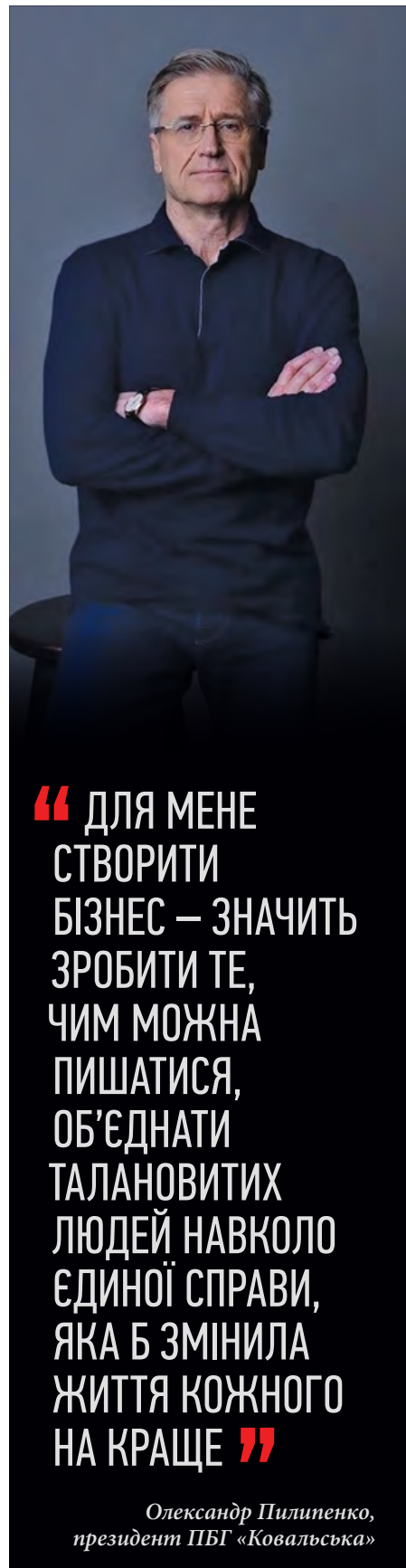
Засновник та видавець:
ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Свідоцтво КУ 787-424Р від
27.05.2016
Юридична адреса:
м. Київ, вул. Панаса Мирного, 4

Головний редактор: **Юлія Турко**
Арт-директор: **Ірина Леонідова**
Редактор: **Наталія Андріяш**
Керівник проекту: **Ольга Пилипенко**

Виконавець:
медіастудія
Custom Lab
www.customlab.ua
Керівник студії: **Роман Суліма**

Фото: архів ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Періодичність: 4 рази на рік
Наклад: 3 000 примірників
Номер підписано до друку: 2009.2016 р.
Під час використання матеріалів
посилання на журнал обов'язкове.
Відповідальність за точність наведених
фактів, цитат, власних імен та інших
даних несуть автори. Редакція
може публікувати статті у порядку
обговорення, не поділяючи думки автора.

“ ДЛЯ МЕНЕ
СТВОРИТИ
БІЗНЕС – ЗНАЧИТЬ
ЗРОБИТИ ТЕ,
ЧИМ МОЖНА
ПИШАТИСЯ,
ОБ'ЄДНАТИ
ТАЛАНОВИТИХ
ЛЮДЕЙ НАВКОЛО
ЄДИНОЇ СПРАВИ,
ЯКА Б ЗМІНИЛА
ЖИТТЯ КОЖНОГО
НА КРАЩЕ ”

Олександр Пилипенко,
президент ПБГ «Ковальська»

ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»: НАЙКРАЩА СВІТОВА ТЕХНІКА – ГАРАНТ ВИСОКОЇ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Промислово-будівельна група «Ковальська» продовжує сміливо втілювати у своїй діяльності новаторські ідеї, впроваджувати сучасні технологічні розробки та техніку, що дозволяє їй щоразу підтверджувати звання лідера будівельної галузі України.

Цього літа «Ковальська» придбала найсучасніший буровий верстат та два гідравлічні молоти провідної світової компанії Atlas Copco для проведення бурових робіт на власних сировинних кар'єрах вартістю понад 20 млн грн.

Рішення щодо покупки нової техніки пов'язане з постійною модернізацією та оптимізацією процесу видобутку граніту на ТОВ «Омелянівський кар'єр» та ПрАТ ТНК «Граніт» для зменшення виробничої собівартості.

Перфораторний буровий верстат SmartROC T45 характеризується високою швидкістю, продуктивністю та точністю буріння, що значно підвищує ефективність, потужність та економічність проведення буровибухових робіт. Крім того, він простий в експлуатації та максимально безпечний для роботи на кар'єрах.

«Техніка Atlas Copco уже більше сторіччя інтенсивно експлуатується в буровій галузі і стала символом якості, надійності, довговічності та продуктивності. SmartROC T45 – це перша в Україні бурова роботизована машина нового покоління для проведення бурових робіт під час розробки кар'єрів. Приміром, попереднє покоління бурових верстатів SmartROC T45 споживало в середньому 3-3,5 л дизельного палива на 1 погонний метр бурової свердловини. А нині завдяки новій техніці достатньо біля 1 л дизельного палива на 1 погонний метр», – коментує Сергій Гончаренко, керівник Департаменту закупівель та контрактної політики ПБГ «Ковальська».

Оптимізація енергетичних та трудових ресурсів – не єдині переваги нової техніки. SmartROC T45 обладнано системою on-line GPS-контролю. Це дає можливість повністю керувати машиною дистанційно, без присутності оператора. Система дозволяє проектувати вибухові блоки, просто задаючи в програмі відповідні параметри.

У результаті буровий верстат може дистанційно переміщатися територією підприємства, займати необхідну позицію в кар'єрі та готувати свердловину в заданому місці необхідної глибини та під потрібним кутом.

Крім SmartROC T45, на кар'єрах ПБГ «Ковальська» вже задіяні в роботі нові гідравлічні молоти тієї ж компанії Atlas Copco – робоче обладнання для гідравлічних екскаваторів, яке використовують для дроблення негабаритного гранітного каменю шляхом ударів під високим тиском.

«Завдяки можливості швидкої заміни ковша екскаватора гідромолотом вда-

ється ефективно завантажувати техніку, вдень розколювати масивні брили гірничої маси, а вночі завантажувати кар'єрні самоскиди для її подальшого транспортування на подрібнення. Обладнання легке в експлуатації та енергоефективне, а це, своєю чергою, дозволяє оптимізувати трудові ресурси та прискорити виробничий процес», – додає Сергій Гончаренко.

Техніка вже успішно працює на кар'єрах. Фахівці підприємств, які регулярно відвідують професійні тренінги, пройшли курс тижневого теоретичного та двотижневого практичного навчання з проведення бурових робіт на новому обладнанні.

ЗАМІСТЬ СІРОГО АСФАЛЬТУ — ЯСКРАВА ВИШИВАНКА

Столичні тротуари стають схожими на вишиванки. «Традиційне вбрання» для київських вулиць презентувала ПБГ «Ковальська».

Бруківку ТМ «Авеню» червоного, чорного та білого кольорів можна побачити біля Золотих воріт.

Містянам така яскрава вулиця піднімає настрій, адже патріотична символіка сьогодні в тренді і виглядає вона значно привабливіше, ніж сірий асфальт.

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» ПОДАРУВАЛА КИЯНАМ АРТ-ПОТЯГ МЕТРОПОЛІТЕНУ

У столичному метрополітені презентували потяг, розмальований іспанським художником Okuda. Він курсуватиме на Сирецько-Печерській лінії.

Проект реалізовано в рамках ініціативи ArtUnitedUs під кураторством Гео Лерос, за підтримки ПБГ «Ковальська» з нагоди святкування 25-ї річниці незалежності України.

«Ми впевнені, що цей яскравий потяг подарує киянам море позитивних емоцій та вражень. Завдяки ідейним натхненникам, талановитим художникам та меценатам столичний метрополітен стає привабливішим, а Київ перетворюється на Мекку стріт-арту», — коментує Сергій Пилипенко, генеральний директор ПБГ «Ковальська».

Крім потягу, Okuda розфарбував яскравими кольорами бетонний міксер ПБГ «Ковальська», який уже можна зустріти на вулицях столиці.

«Ми пишаємося спільною роботою з таким талановитим художником та продовжуватимемо підтримувати проект ArtUnitedUs, даруючи людям радість», — додав Сергій Пилипенко.

ЗІРКИ ФУТБОЛУ І ПАНК-РОКУ ЗУСТРІЛИСЯ НА ОДНОМУ ПОЛІ НА ЧЕСТЬ 60-РІЧЧЯ ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»

Цього літа футбольний турнір ПБГ «Ковальська» став для працівників компанії справжнім емоційним видовищем і грандіозним святом, сповненим приємними сюрпризами та непередбачуваними моментами. Це було феєричне шоу, присвячене відразу двом ювілеям – 60-річчю Групи та десятому футбольному турніру.

↓
5, 6 та 7 серпня 10 команд Групи «Ковальська» відчайдушно змагалися за першість кубку.

Сотні вболівальників та відданих фанів підтримували своїх футболістів бурхливими оваціями і скандуванням, створюючи неймовірну атмосферу позитивного настрою.

Героєм змагань та володарем Головного Кубка ПБГ «Ковальська» стала команда «Конструктив», яка перемогла «Автобуд» із рахунком 5:4. Вагомий внесок у жадану перемогу зробив Юрій Осоковський. Його майстерна гра та безперервні атаки постійно тримали в напрузі суперників. Юрій заслужено отримав титул «Кращий гравець турніру», забивши хет-трик у фінальному матчі.

Почесні друге та третє місця відповідно посіли команди «Автобуд» та «Ковальська».

У фіналі Малеого Кубка зустрілися команди Siltek і «Будіндустрія». Перше місце виборолала «Будіндустрія» з рахунком 5:3, здебільшого завдяки кмітливості та значному досвіду гравця Юрія Голубчанського. У загальному заліку він приніс команді 12 голів, за що став переможцем у номінації «Кращий бомбардир». Третє місце здобула команда «Будівельник».

Генеральний директор Сергій Пилипенко і Перший віце-президент ПБГ «Ковальська» Микола Суботенко нагородили призерів та учасників десятого футбольного турніру медалями, кубками та грошовими сертифікатами.

На церемонії нагородження Сергій Пилипенко привітав усіх з ювілеєм Групи, відзначивши запальну атмосферу на стадіоні та гідну гру кожної команди.

«Сьогодні стало очевидно, що у свої 60 «Ковальська» переповнена юністю та шаленим драйвом. А ще у нас працюють чудові люди, які бережуть традиції компанії і збагачують їх. Вітаю команду «Конструктив» – переможця десятого футбольного турніру серед підприємств нашої Групи», – зазначив Сергій Пилипенко.

Проте справжнім подарунком для гостей ПБГ «Ковальська» став концерт Сергія Міхалка – соліста панк-рок-гурту Ляпіс 98. А різноманітні частування, якими пригощали запрошених під час турніру, та запальні танці наповнили спортивне свято невимовною радістю та позитивним настроєм.

Наші герої

5, 6 та 7 серпня 10 команд Групи «Ковальська» відчайдушно змагалися за першість кубку:

«Ковальська»

(ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»);

«Конструктив»

(ТОВ «Бетон Комплекс»);

«Бетон Сервіс»

(ТОВ «Бетон Сервіс»);

«Автобуд»

(ТОВ «Автобудкомплекс-К»);

«Будіндустрія»

(ПАТ «Будіндустрія»);

«Будівельник»

(Будівельно-монтажне управління ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»);

Siltek (ПрАТ «Термінал-М»);

«ОмКар»

(ТОВ «Омелянівський кар'єр»);

«Дарниця»

(ПАТ «Дарницький ЗЗБК»);

«Граніт»

(ПрАТ ТНК «Граніт»).

ЯКІСТЬ, ІННОВАЦІЇ, ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД - ЗАПОРУКА ЛІДЕРСТВА

Київ, як і вся країна в цілому, змінюється кожного дня, зокрема і в плані архітектури. Зводять нові житлові, торговельні та розважальні комплекси, будівлі промислового призначення. І майже кожна з цих споруд зведена з використанням продукції ПБГ «Ковальська» – лідера будівництва на вітчизняному ринку. Нас обирають не лише за «ім'я», але й тому, що до кожного замовника ми знаходимо індивідуальний підхід.

Збірні залізобетонні конструкції можна порівняти з конструктором Lego. Адже для того, аби щось побудувати, потрібно мати усі необхідні елементи. А коли йдеться про великі будівлі — якість та точність мають бути стовідсоткові.

Сьогодні підприємство «Бетон Комплекс», що входить до складу ПБГ «Ковальська» та є одним з найпотужніших у Києві і області, виготовляє найширшу номенклатуру усіх елементів різної складності для залізобетонних конструкцій. Проте найголовніше те, що кожен з цих елементів спроектовано безпосередньо під замовника.

«Більшість об'єктів промислового призначення в Києві та області зведено з нашої продукції. Найвизначніші — знімальний павільйон кіностудії ім. О. Довженка, новий термінал аеропорту «Київ», майже всі супермаркети мережі Novus, — зазначає керівник проектно-технічного відділу Олександр Шевчук. Зазвичай замовник уже має уявлення, що саме він хоче збудувати. Проте від моменту виникнення ідеї до її реалізації об'єктом

займається саме проектно-технічний відділ.

Для цього застосовують новітні технології 3D-моделювання всіх елементів будівлі. Це дає можливість побачити майбутній проект, відстежити всі зміни та внести необхідні коригування.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО КОЖНОГО ЗАМОВНИКА

Усе, що проектують та виготовляють на підприємстві, — унікальне. Конструкції виробляють виключно під конкретний проект, що має своє місце, маркування, номер та необхідні деталі, які зазначено замовником. «Проте легких об'єктів не буває. Усі вони складні, залежно від рішень, закладених генеральним проектувальником. Особливо це стосується геометрії споруд. Наприклад, для будівництва знімального павільйону ми використали нову балку довжиною 27 метрів, а також колони по 16 м. Саме в плані геометрії це був цікавий проект. Ми постійно застосовуємо нові рішення, нові методи проектування, щоб

Шевчук Олександр,
начальник проектно-
технічного відділу
ПБГ «Ковальська»

не стояти на місці, а рухатися в ногу з часом», — наголошує Олександр Шевчук.

Індивідуальний підхід, використання новітніх технологій, високі потужності та якісна продукція — саме через це столичні забудовники обирають ПБГ «Ковальська». Адже, крім безпосереднього виготовлення та постачання матеріалів на будмайданчики, інженери допомагають зробити будівлю доведеною та ефективною, застосовуючи новітні технології.

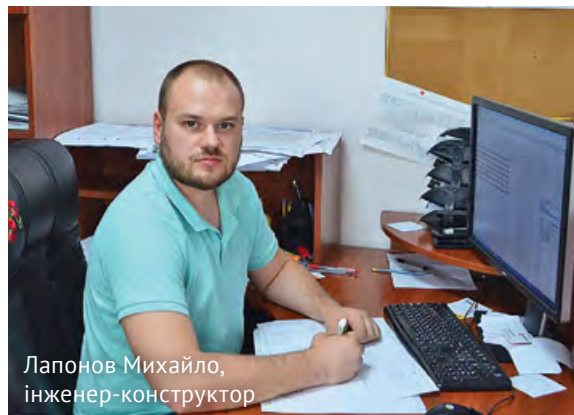

«Специфіка нашої роботи — це фактично весь комплекс проектування від фундаменту до конструкцій покриття. Це розрахунки та креслення для створення 3D-моделі, обчислення вартості та видача креслень з розрахунками для подальшого виготовлення всіх конструкцій. Кожен наш проект — винятковий. У нас немає жодного однакового будинку, і це робить нашу роботу насправді цікавою», — розповідає інженер-конструктор відділу збірно-каркасного будівництва Михайло Лапонов.

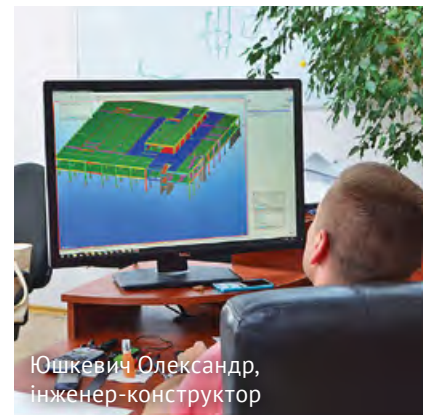
НОВІ РЕЦЕПТУРИ

Кожен проект особливий не лише тому, що відрізняється від попереднього, а й тому, що для його реалізації застосовують нові рецептури бетону. «У нас велика лінійка якісного бетону, але для створення певних елементів ми використовуємо тільки спеціальний бетон. Залежить це від призначення будівлі. Адже існує ще й таке поняття, як «агресивне середовище», на яке потрібно зважати. Також враховують навантаження конструкції, армування тощо. Якщо у замовника є додаткові вимоги, в інноваційно-технологічному центрі розробляють індивідуальну рецептуру, і конструкцію виготовляють тільки з цього бетону», — зазначає Олександр Шевчук.

“Коли бачиш результат своєї роботи, це надихає і мотивує рухатися вперед”

Лапонов Михайло,
інженер-конструктор

Юшкевич Олександр,
інженер-конструктор

НЕ ЗУПИНЯЄМОСЯ НА ДОСЯГНУТОМУ

Ринок постійно диктує умови виробникам, а попит створює пропозицію. Попри те, що нині компанія займає лідерські позиції у своїй галузі, ми продовжуємо розвиватися та покращувати свої показники. Запуск другої лінії Екструдер дав можливість збільшити потужності та номенклатуру виробів, зменшивши при цьому обсяги трудовитрат на їхнє ви-

готовлення. Це пришвидшує процес будівництва, а тому нових проектів тепер буде ще більше.

«Ми працюємо за високими технологіями, використовуючи 3D-моделювання, постійно розвиваємося та впроваджуємо інновації. Це дозволяє ПБГ «Ковальська» залишатися лідером ринку, — наголошує Михайло Лапонов. — А результат своєї роботи надихає і мотивує рухатися вперед».

МІСЦЕ, ДЕ ЗНІМАЮТЬ ШОУ

ПБГ «Ковальська» взяла участь у будівництві унікального для України знімального павільйону

За свою 60-річну історію Промислово-будівельна група «Ковальська» часто брала участь у проєктах, які ставали знаковими для нашої країни. У 1990 році компанія була учасником будівництва першого не лише в Києві, але й в Україні п'ятизіркового готелю світового класу – Hyatt Regency Kyiv. Під час підготовки до проведення в Україні футбольного чемпіонату Євро-2012 відзначилася у реконструкції НСК «Олімпійський». Крім того, Група «Ковальська» зробила свій внесок і в реконструкцію терміналу А аеропорту «Київ»: де зводилися збірні залізобетонні каркасні споруди.

За тією самою збірно-каркасною технологією нещодавно було побудовано ще один об'єкт, що стало визначною подією для нашої країни. Адже це перший в Україні сучасний знімальний комплекс, який складається із двох теле- та кінопавільйонів площею понад 2500 м². Разом з керівником проєктів ПБГ «Ковальська» Олексієм Ганпанцурою вирушаємо на об'єкт, який розташовано в одній із промзон м. Києва, щоб побачити нову споруду на власні очі.

Фото з інтернету

ОБ'ЄКТ СВОЇМИ ОЧИМА

Територія навколо знімального комплексу ще чекає на благоустрій, всередині будівлі ведуться опоряджувальні роботи, але у павільйонах уже проходять зйомки. Тут знімали популярні телешоу «Говорить Україна», «Глядач як свідок», «Зважені та щасливі». Щоправда, побачити сам знімальний процес нам не пощастило: в одному із павільйонів кипіла робота, не хотіли заважати, а другий павільйон був порожнім, оскільки влітку у багатьох телевізійників канікули. Зате нам вдалося оглянути будівлю всередині і зовні. Олексій Ганпанцура детально розповідає про технологію будівництва.

«Будівля складається зі збірних залізобетонних елементів. Тут представлено увесь перелік продукції, яку випускає ПБГ «Ковальська», починаючи від фундаментних стовпів, колон, балок та багатопорожнинних плит, закінчуючи прогонами для покриття. У різних частинах будівлі – різна поверховість. Сам знімальний павільйон – одноповерховий, його висота становить близько 18 м. Та є й багатоповерхова частина – це та зона, де знаходяться офіси, монтажні приміщення, готель, ресторан. Унікальність об'єкта полягає у тому, що всі елементи було спроектовано

та виготовлено спеціально для цього проекту. Зокрема, було розроблено та виготовлено 27-метрову балку покриття, аналогів якої в Україні немає. Це власна розробка наших конструкторів, виготовлена на базі стандартної балки завдовжки 24 м. Ми переробили формооснащення та досягли потрібної довжини, виконавши тим самим одну із ключових вимог замовника», – розповідає Олексій.

Під час екскурсії до нас приєднався генпідрядник Валентин Ткачук, який пояснив, що питання щодо 27 метрів було не просто забаганкою замовника. Це стандартна ширина знімальних павільйонів згідно зі світовими та європейськими стандартами.

«Не секрет, що більшість телевізійних шоу наші телеканали купують на умовах франшизи. І власники оригінального продукту висувають низку вимог, яких обов'язково слід дотримуватися. Зокрема, це стосується розмірів і наповнення знімального павільйону, декорацій та інших елементів шоу. Усе це створюють відповідно до визначених стандартів. І дотримуватися їх у наших умовах буває складно – доводиться або обрізати декорації, щоб утиснути їх у менші за розмірами вітчизняні павільйони, або шу-

кати для зйомок велике, але абсолютно не пристосоване місце – скажімо, цех колишнього заводу, де часто немає ані належної шумоізоляції, ані достатньої потужності для підключення знімальної апаратури. А в нашому павільйоні є все необхідне – просто заходь і знімай».

Валентин проводить екскурсію всередині будівлі і в першу чергу запрошує оглянути порожній знімальний павільйон. Розміри його вражають – 1270 м². Здається, що тут можна організувати матч з міні-футболу. Під стелею приміщення, на відстані 3 м від даху, знаходиться спеціальний технічний поверх, де можна встановлювати освітлювальне або знімальне обладнання. Стіни забарвлені в чорний колір та опоряджені спеціальним шумоізоляційним покриттям. На гладенькій бетонній підлозі видно сліди коліс габаритного транспорту. Мабуть, до павільйону заїжджали вантажівки, які перевозять декорації, техніку та обладнання. Для цих цілей передбачено й кілька великих воріт, які виходять на вулицю.

Дивно, та шуму з вулиці всередині павільйону взагалі не чути – і це попри те, що зовсім близько від будівлі знаходиться залізнична колія, якою

час від часу курсують завантажені по-тяги.

«За рівнем звукоізоляції це приміщення теж є унікальним для України, – пояснює Валентин. – У нас в проекті були окремі розділи: «Шумоізоляція» та «Акустика». На будмайданчик приїжджали люди зі спеціальною технікою, вимірювали рівень шуму на вулиці, всередині будівлі, і за результатами цих вимірів у проект закладалася певна товщина стін, підлоги, перекриття».

Після огляду павільйону генпідрядник запрошує пройтися й іншими приміщеннями комплексу. Ми підіймаємося сходами на другий поверх. Там за скляними дверима знаходяться офісні приміщення, де вже працюють люди. Також Валентин показує нам місце, де знаходиться ресторан. Нині там проводять ремонтні роботи. Відвідали ми й майбутній готель. Невеликі, але комфортні номери. З вікон відкривається вид на промислову зону, який гідно мають оцінити творчі працівники. У номерах уже встановлено сантехніку та бойлери, бракує лише меблів.

«З позиції технічних вимог комплексу тут теж усе за найвищим ґатунком, – продовжує рекламувати комплекс Валентин. – У кожному знімальному павільйоні є своя режисерська, сервер-

на кімната, виділено лінію Інтернету. Усе облаштовано не лише для якісного проведення зйомок, але й для трансляції прямих ефірів, не кажучи вже про рівень комфорту. Тут встановлено автономне опалення, обладнано офіси, гримерки, монтажні – усе, що треба для ефективної роботи».

КОНСТРУКТИВНА ВЗАЄМОДІЯ

Як розповів начальник проектно-технічного відділу ПБГ «Ковальська» Олександр Шевчук, усі конструктивні особливості та деталі проекту було обговорено з генпідрядником ще до початку будівництва. Зокрема, кінопавільйоном займався відділ збірно-каркасного будівництва.

«Концепцію проекту розробляли на початковому етапі, – пояснює інженер. – Ми отримали завдання та, погоджуючи принципи проектні рішення, створили робочу модель, де ретельно пропрацювали всі нюанси. Після цього проект було погоджено та затверджено генеральним проєктувальником, замовником та підрядником, який безпосередньо виконує роботи на будмайданчику. Таке детальне опрацювання плану дозволяє надалі проводити монтаж у найкоротші строки, без будь-яких затримок та

додаткових витрат з боку замовника будівництва. Коли проект затверджено, усе відбувається надзвичайно швидко – будівлю просто збирають на майданчику, як конструктор».

Для солідних компаній звичайна практика – не просто продавати забудовникам свої матеріали, а починати співпрацю ще на етапі проєктування. Це дозволяє, з одного боку, врахувати всі вимоги замовника, а з іншого – максимально узгодити їх з технічними та технологічними можливостями виробника будматеріалів.

«Ми не просто спрощуємо завдання собі й підряднику. Ми, можна сказати, економимо час та кошти замовника, – говорить Олександр Шевчук. – Припустімо, йому потрібен кінопавільйон площею 1 200 м² (ширина – 24 м, довжина – 50 м). Конструктор розробляє проєкт, закладаючи в нього певні елементи: балки, перекриття, колони. Наприклад, він може спроектувати балку завдовжки 40 м, але коли звернеться на завод, то з'ясується, що виготовити її практично неможливо. Або можуть виникнути складнощі з транспортуванням та монтажем. Конструктор, що не працює на виробництві, може цього й не передбачити. А завдання наших фахівців – запропонувати оптимальне рішення, враховуючи і вимоги замовника, і наші можливості».

Фахівці ПБГ «Ковальська» долучаються до роботи на тому етапі, коли замовник розуміє, що він хоче побудувати, і у нього на руках є основна концепція, зроблена проєктувальником (передпроект). А подальша робота ведеться вже спільно.

«Звичайно, ми намагаємося глобально не змінювати геометрію чи розміри будівлі, – говорить Олександр Шевчук. – Але ми пропонуємо найбільш оптимальні рішення для того, аби витримати параметри, закладені у початковому проєкті замовника. Наприклад, можемо змінити вузли монтажу, запропонувавши більш швидкі та менш витратні, або переробити елементи покриття. У нас немає типових чи серійних проєктів, з кожним замовником працюємо індивідуально. Саме тому нам вдається створювати нестандартні та навіть унікальні для України проєкти».

7 ПРИЧИН ОСЕЛИТИСЯ В ЖК «ДИНАСТІЯ»

ДИНАСТІЯ
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

1 Зручне розташування у центральній частині Києва з транспортною доступністю до головних магістралей. Лише 5 хв. громадським транспортом до Київського центрального залізничного вокзалу та станції метро «Вокзальна».

2 Стильне архітектурне рішення. Монолітно-каркасну конструкцію будинку довершує сучасний фасад.

3 Високоякісні інженерні системи. Автономні газові котли, безшумні ліфти, внутрішні комунікації – усе відповідає найвищим стандартам якості.

4 Власна сервісна організація. Спеціальні служби подбають про чистоту житлового комплексу та прибудинкової території.

5 Цілодобова професійна охорона. Найсучасніші системи безпеки, закрита територія, системи відеоспостереження та контроль в'їзду/виїзду автомобілів на територію/з території, та якісне вуличне освітлення гарантують безпеку.

6 Розвинена інфраструктура для комфортного життя. Спортивний стадіон, магазини, банки, салони краси, центри дитячого розвитку, гімназія, індивідуальний та гостьовий паркінг, ізольований від шуму внутрішній двір, озеленена територія.

7 27 гектарів лісопаркової зони поруч з будинком для прогулянок, відпочинку та занять спортом.

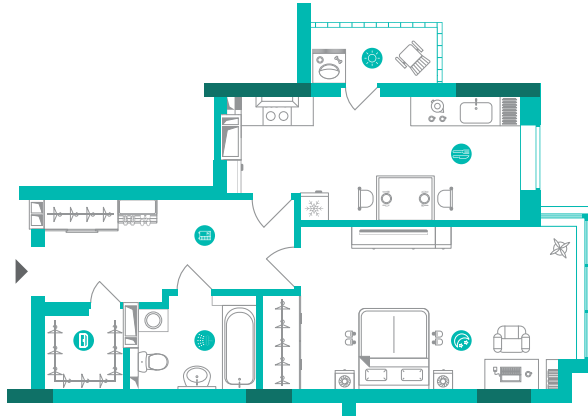
ПЛАНУВАННЯ КВАРТІР

План 1-кімнатної квартири
Тип 1-1Л

Будинок 1
Секція 1
Поверх 18-24

Житловий комплекс
по вул. Липківського, 37г

Загальна площа	50,71 м ²
Житлова площа	19,60 м ²
● Житлова кімната	19,60 м ²
● Кухня	13,38 м ²
● Передпокої	9,92 м ²
● Санвузол	4,56 м ²
● Комора	2,40 м ²
● Балкон (к=0,3)	0,67 м ²

1-кімнатна квартира

Варіант розміщення меблів в одну лінію підходить для квартир, в яких кухню поєднано з їдальнею. При цьому обідній стіл краще обирати розкладний, щоб у будні збільшити кухонний простір, склавши меблі, а в свята, навпаки, розкласти стіл і перетворити кухню на повноцінну їдальню.

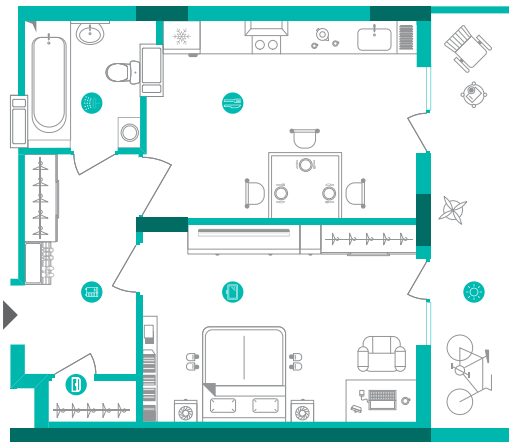

План 1-кімнатної квартири
Тип 2-1Д

Будинок 2
Секція 2
Поверх 4-23

Житловий комплекс
по вул. Липківського, 37г

Загальна площа	49,09 м ²
Житлова площа	16,21 м ²
● Загальна кімната	16,21 м ²
● Кухня	15,82 м ²
● Лоджия (к=0,5)	8,64 м ²
● Передпокої	7,35 м ²
● Санвузол	4,31 м ²
● Комора	1,08 м ²

1-кімнатна квартира

Зручною для щоденного користування кухню робить правильно організований робочий трикутник – мийка – плита. Саме цим маршрутом рухається господиня, коли займається приготуванням їжі. Для максимального комфорту слід так спланувати розміщення цих вершин у просторі, щоб загальна відстань між ними не перевищувала трьох метрів. Якщо вона буде більшою, то господиня швидко стомиться, а якщо меншою, то на кухні буде тісно.

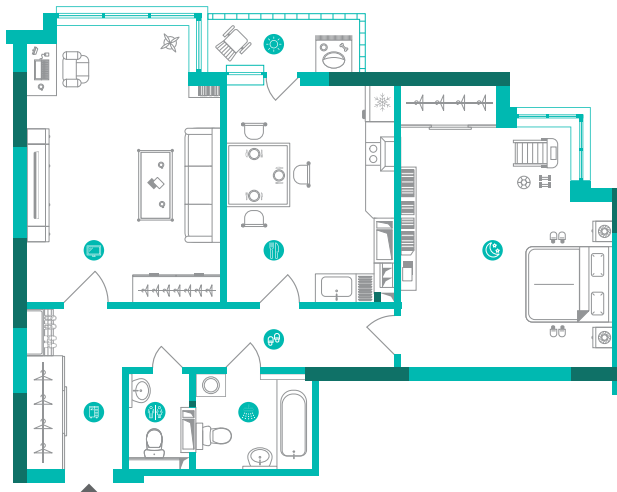

План 2-кімнатної квартири
Тип 1-2А

Будинок 1
Секція 1
Поверх 2-16

Житловий комплекс
по вул. Липківського, 37г

Загальна площа	78,09 м ²
Житлова площа	42,78 м ²
● Спальня	21,52 м ²
● Загальна кімната	21,26 м ²
● Кухня	14,49 м ²
● Коридор	6,64 м ²
● Передпокої	6,41 м ²
● Санвузол 1	4,63 м ²
● Санвузол 2	2,28 м ²
● Балкон (к=0,3)	0,86 м ²

2-кімнатна квартира

Якщо кімната маленька за площею, то слід правильно підібрати колористичне рішення. Однорідна гама кольорів допоможе уникнути перевантаження в інтер'єрі і зробить простір цілісним та гармонійним. Велика кількість кольорів у маленькому приміщенні спричиняє візуальний безлад та психологічний дискомфорт.

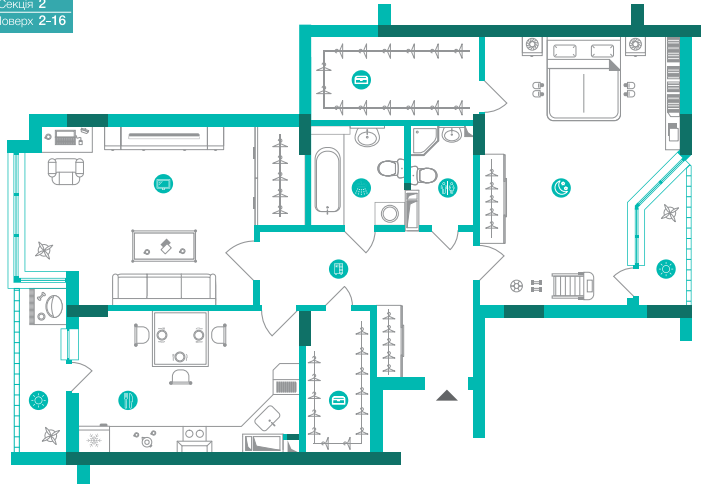

План 2-кімнатної квартири
Тип 2-2Б

Будинок 1
Секція 2
Поверх 2-16

Житловий комплекс
по вул. Липківського, 37г

Загальна площа	95,30 м ²
Житлова площа	45,74 м ²
● Спальня	23,22 м ²
● Загальна кімната	22,62 м ²
● Кухня	15,53 м ²
● Передпокій	11,84 м ²
● Комора 1	6,66 м ²
● Санвузол 1	4,86 м ²
● Комора 2	4,76 м ²
● Санвузол 2	3,09 м ²
● Лоджія 1 (к=0,5)	1,67 м ²
● Лоджія 2 (к=0,5)	1,15 м ²

2-кімнатна квартира

Щоб забезпечити доступ до схованих комунікацій, під час ремонту залишайте в місцях прихованого розташування труб (обов'язково під ванною) ревізійні лючки. Завдяки їм можна буде виявити проблему і швидко її усунути без пошкодження зовнішнього оздоблення. Час від часу перевіряйте стан труб під ванною, за унітазом та під умивальником.

План 3-кімнатної квартири
Тип 2-3Б

Будинок 2
Секція 2
Поверх 4-25

Житловий комплекс
по вул. Липківського, 37г

Загальна площа	122,73 м ²
Житлова площа	64,63 м ²
● Передпокій	24,37 м ²
● Загальна кімната	22,68 м ²
● Спальня 1	22,48 м ²
● Спальня 2	19,47 м ²
● Кухня	14,27 м ²
● Санвузол 1	6,08 м ²
● Коридор	3,79 м ²
● Лоджія 1 (к=0,5)	3,33 м ²
● Комора	3,17 м ²
● Лоджія 2 (к=0,5)	2,84 м ²
● Балкон (к=0,3)	2,66 м ²
● Санвузол 2	2,53 м ²

3-кімнатна квартира

Щоб візуально збільшити маленьку спальню, доповніть інтер'єр настінним чи підлоговим дзеркалом. Його розмір та форма мають відповідати стилістиці та просторовим розмірам кімнати. Так, занадто велике дзеркало в маленькому приміщенні привертатиме занадто багато уваги. Замість окремого дзеркала можна зробити дзеркальні фасади шафи-купе.

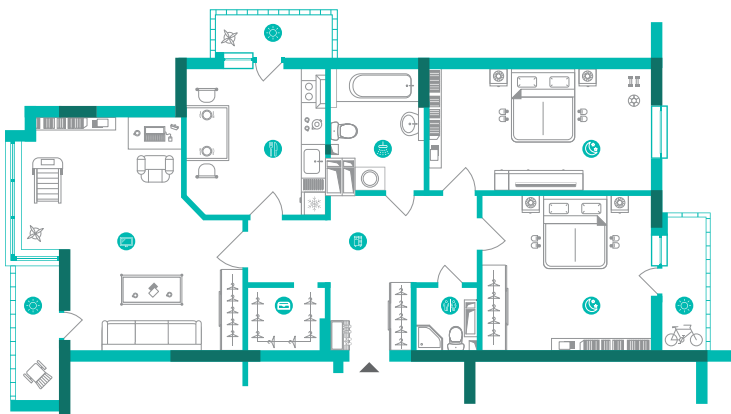

План 3-кімнатної квартири
Тип 2-3А

Будинок 1
Секція 2
Поверх 2-16

Житловий комплекс
по вул. Липківського, 37г

Загальна площа	98,87 м ²
Житлова площа	57,41 м ²
● Загальна кімната	24,82 м ²
● Спальня 1	16,67 м ²
● Спальня 2	15,92 м ²
● Передпокій	14,42 м ²
● Кухня	12,39 м ²
● Санвузол 1	6,41 м ²
● Комора	2,92 м ²
● Санвузол 2	2,08 м ²
● Лоджія (к=0,5)	1,55 м ²
● Балкон 1 (к=0,3)	0,88 м ²
● Балкон 2 (к=0,3)	0,81 м ²

3-кімнатна квартира

Кімната малюка повинна бути ізольованою, а не прохідною. Краще обрати приміщення без балкону, але якщо він є, то має бути безпечним для дитини – надійно закритися, мати високий парапет, герметичні вікна. Краще, щоб вікна виходили на південь. Телевізори й іншу апаратуру не слід ставити біля стіни, суміжної з дитячою, адже звуки створюватимуть дискомфорт у спальні дитини. Також ідеально, щоб до дитячої кімнати була якомога далі від труб водопроводу та каналізації.

ДУША І СЕРЦЕ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Відділ кадрів – це особливий підрозділ будь-якого підприємства. Це початок і кінець. Мудрий порадник і безкомпромисний наставник у прийнятті рішень. Місце, куди працівники приходять зі своїми бідами і радостями. Під час бесіди з начальником відділу кадрів ПАТ «ЗБК ім. С. Ковальської» Любов'ю Мелешко ми спробували дізнатися, як їй на робочому місці вдається раціонально підходити до справи, контролюючи власні емоції.

Моноліт: Любове Владиславівно, Ви вже 4 роки обіймаєте посаду начальника відділу кадрів, але до цього пройшли довгий кар'єрний шлях у компанії. Тому, очевидно, з власного виробничого досвіду знаєте, що таке працювати на заводі «ЗБК ім. С. Ковальської»?

Любов Владиславівна: Так і є. Я працюю на цій посаді з 2012 року. До цього була менеджером з персоналу. А потрапила

на завод набагато раніше – за розподілом після закінчення училища. Почала працювати на ЗБК №1 опоряджувальником, потім стала контролером ВТК, далі була товарознавцем, а звільнилася з заводу завідувачкою складом готової продукції. Мені запропонували роботу на іншому підприємстві. Проте через рік я за запрошенням повернулася на БМУ ПАТ «ЗБК ім. С. Ковальської» на

оздоблювальну дільницю. Пропрацювала там півроку і перейшла до відділу кадрів.

М.: Розкажіть, будь ласка, детальніше про своє професійне становлення.

Л. В.: Я закінчила школу зі срібною медаллю у селі Дем'янці Переяслав-Хмельницького району Київської області. Мріяла стати юристом, але не склала вступні іспити. Чи то через юнацький максималізм, чи від жалю до себе через нездійснену мрію, недовго думаючи, вступила до будівельного училища, де здобула професію маляра. Нині я маю ще спеціальну освіту – закінчила Університет менеджменту освіти.

М.: Робота з людьми складна. Треба постійно спілкуватися, бути в тонусі... Як Ви з цим справляєтеся?

Л. В.: Я б сказала, що в нашій роботі треба бути дещо актрисою. Люди приходять різні. Хтось простий у спілкуванні, хтось проблемний. Слід постійно грати на контрастах: до одного посміхнутися, іншого запевнити, що все буде гаразд, а з деякими треба розмовляти більш жор-

стко. Головне – знайти до кожного особливий підхід.

М.: За час роботи у відділі кадрів Ви помітили, як змінився Ваш характер? Панує думка, що в таких умовах людина стає більш зібраною, краще розуміється на психології.

Л. В.: Можу точно сказати одне: працюючи з кадрами, не можна стати жорстким чи байдужим, бо маєш справу не з машинами, а з людьми. До нас зазвичай приходять з бідою. Щастям діляться рідко, а ось негараздами... Працівники йдуть до нашого відділу, щоб знайти і розраду, і пораду. Нам завжди потрібно бути щирими, тому я всі радості й печалі пропускаю через себе. Не можу не перейматися. Для мене робота і життя – нероздільні.

М.: Рідкісне явище у наш час – гармонійне поєднання роботи і особистого життя.

Л. В.: Просто живу за відчуттями, тому навіть на відпочинку думаю про роботу та переймаюся нашими працівниками. Сьогодні це особлива проблема, багато наших хлопців із заводу знаходяться в АТО. Тому фізично складно забезпечити виробничі потреби. Робота є, а кадрів немає...

Нині у нас відслужило 34 чоловіки, а ще 12 перебувають у зоні бойових дій. Вони телефонують у будь-який час доби, щоб поспілкуватися. Треба мати велике серце, аби усіх зігріти.

М.: На що Ви орієнтуєтесь під час підбору працівників?

Л. В.: Найперше, що нас цікавить, – це трудова книжка. Вона точніше, ніж паспорт, розкаже про кандидата. Якщо в книжці багато записів, то і у нас він надовго не затримається, а ми шукаємо відповідальних та зацікавлених людей. Зараз орієнтуємося в основному на молодь. Вона більш перспективна, прогресивна, її цікавить не лише зарплата, але й професійний розвиток. Багато наших робітників працює і одночасно навчається в університетах. Вони хочуть будувати кар'єру саме в нашому колективі, тому що турбуються про своє майбутнє.

М.: Відчуття та інтуїція також грають роль?

Л. В.: Звичайно, дослухаюся до себе, але керуюся й об'єктивними фактами. Якщо йдеться про інженерно-технічний персонал, то ми розглядаємо резюме, телефонуємо на попередню роботу. Такі

фахівці повинні мати спеціальну освіту, досвід і володіти рисами характеру, які є пріоритетними для нашого підприємства, – чесність та відкритість. Багато хто хоче працювати у нас, але не усім під силу наш темп роботи.

М.: Як Ви відчуваєте, наскільки комфортно людям працювати на «Заводі ЗБК ім. С. Ковальської»?

Л. В.: Я спілкуюся з колегами з інших підприємств і можу впевнено констатувати, що у нас найкращі умови: офіційна зарплата, без затримок, соціальний захист, путівки, допомога. Ми слідуємо за життям кожного працівника. Часто буває так, що людина, яка пропрацювала більше 10 років, вирішує спробувати щось інше і звільняється. Але через місяць повертається, бо відчуває різницю у ставленні до себе.

М.: А приймаєте назад?

Л. В.: Так, якщо хороший фахівець. Але приймаємо назад лише один раз. Третього шансу не даємо. А ще ніколи не беремо на роботу працівників, які звільнилися не за власним бажанням. Цінуємо свій колектив і дбаємо про нього. Орієнтуємося на правило – працюй чесно і відкрито.

М.: Чи правду кажуть, що коли в трудовій книжці претендента бачать запис про ро-

боту на заводі «Ковальська», то його приймають без вагань, бо це хороша школа?

Л. В.: Так, особливо, якщо це інженерно-технічний персонал, виконробі, начальники цехів. Їх беруть відразу й залюбки.

М.: Ви живете роботою. А що захоплює, коли не на роботі?

Л. В.: Я вирощую кімнатні рослини, дерева, словом – люблю працювати на землі. Проте найбільша моя втіха – це мій син. Намагаюся бути йому другом. Раніше навіть грала з ним у футбол, стояла на воротах. Прагну проводити з ним якомога більше часу.

М.: Не запрошуєте його працювати?

Л. В.: Ні. Син обрав іншу професію. Йому 16 років, він навчається у Київському коледжі комп'ютерних технологій і займатиметься веб-дизайном.

М.: Але все ще може змінитися?

Л. В.: Звичайно, наша молодь талановита і вільна у своєму виборі. Опору нашого колективу формують люди, які пропрацювали 10–20 років, вони вчать і наставляють. Проте молодь привносить щось своє, нове, сучасне. Я рада з того, що у нас усі колективи працюють задля досягнення спільної мети, незалежно від віку та досвіду. У таких підприємств завжди буде майбутнє.

“Для мене робота і життя – нероздільні”

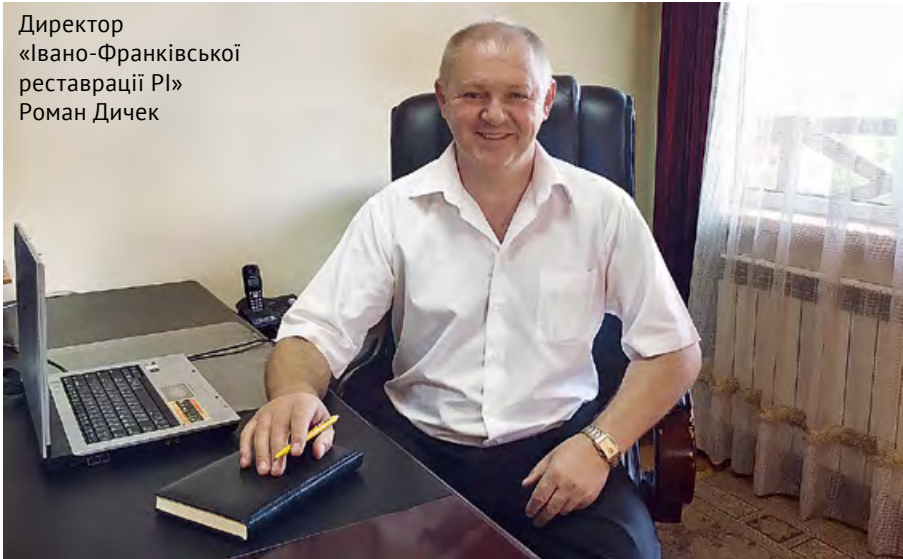

ВОЛОДАРИ ЧАСУ

Микола Гоголь називав архітектуру літописом світу, підкреслюючи, що вона продовжує говорити тоді, коли вже мовчать пісні та перекази. Класик не сумнівався, що побудовані людиною споруди залишаться на віки. Секрет їхнього вічного життя — турбота та увага наступних поколінь. Для нас почесно і приємно бути частиною цього процесу завдяки співпраці з «Івано-Франківською реставрацією РІ». Про те, чим займається організація, і чому обрала для себе будівельні суміші Siltek, розповідає її директор Роман Дичек.

Директор
«Івано-Франківської
реставрації РІ»
Роман Дичек

Моноліт: Романе Івановичу, як виникла ідея займатися архітектурною реставрацією?

Роман Дичек: Одного разу мені запропонував це зробити польський священник Римо-католицької єпархії. Я пообіцяв спробувати. Гадаю, він довіряв мені як людині. Його віра вселила в мене впевненість, що все вийде, і я організував роботи з реставрації церкви в м. Бурштині Галицького району. Це був наш перший об'єкт. Відтоді минуло майже 18 років, а скільки замовлень було, вже й не злічити.

М.: Тобто діяльність Вашої компанії спрямована на відновлення старовинних об'єктів?

Р. Д.: Ми займаємося загальним будівництвом та реставраційними роботами пам'яток архітектури. Об'єкти бувають різні, але найчастіше релігійного призначення – церкви, німецькі кірхи, собори.

М.: Зазвичай це пам'ятки на території України?

Р. Д.: Так, головними нашими замовниками є Львів та Львівська область. Тут ми реставрували найбільше об'єктів. Мабуть, так склалося тому, що це автентичний регіон. Проте останнім часом надходять замовлення і з Івано-Франківська. Тут також пам'яткам архітектури почали приділяти увагу як з естетичних, так і з фінансових міркувань.

М.: Львів став дуже популярним туристичним центром. Де в місті можна побачити ваші об'єкти?

Р. Д.: Саме у Львові знаходиться об'єкт, який ми вважаємо своєю візитівкою, – це Латинський кафедральний собор на вул. Соборній, 1. Лише уявіть собі: він заввишки майже 100 метрів до хреста. Ми відновили 11 000 кв. м фасаду, 5 000 кв. м покрівлі плюс внутрішні роботи... Є що згадати!

М.: І є чим пишатися! Реставраційні роботи – це справа філігранна і відповідальна. Тут без знання історії, мабуть, не обійтися?

Р. Д.: Щоб зберегти автентичність будови, ми робимо детальні проекти, виводимо їх на певний рівень. Адже пам'ятку не можна змінити, її потрібно відтворити. У нашій практиці були повністю зруйновані об'єкти, які ми відроджували з нуля, повертали їм первісний вигляд. Наприклад, два роки тому в м. Верховині та м. Новий Розділ реставрували дві церкви, які почали працювати після відновлення. Звичайно, такі роботи потребують більше часу. Ми до семи років могли перебувати на одному об'єкті.

М.: Це багато. Коли розпочинаєте об'єкт, то де шукаєте інформацію для відтворення? Можливо, в архівах?

Р. Д.: Здебільшого такої документації немає. І в архіві її складно знайти. Є дуже занедбані та забуті пам'ятки архітектури. Ми виїжджаємо на об'єкт, обстежуємо, потім встановлюємо «діагноз» та призначаємо «лікування». Розробляємо кілька стратегій роботи над проектом і обов'язково визначаємо, які будівельні та оздоблювальні матеріали знадобляться. Вони повинні бути якісними та відповідати об'єкту. Від цього залежить успіх усієї реконструкції. Так, до приїзду Павла II у 2002 році ми робили проект, який зараз виглядає так, ніби ми закінчили роботу два місяці тому. Те саме можна сказати й про семінарію в Брюховичах. Її відтворили 17 років тому до саміту Великої сімки, а будівля й досі як нова.

М.: Як ви дізналися про продукцію ПБГ «Ковальської»? Чому обрала саме лінійку «Сітек»?

Костел Святого
Станіслава,
Кременець

Р. Д.: Siltek уперше спробували в Бережанах, коли робили польський фасад. Пам'ятаю, що силікатна фарба не дуже добре зреагувала, і ми навіть думали, що за рік доведеться переробляти. Тому змушені були замінити будівельні матеріали. Саме тоді я випадково почув про ПБГ «Ковальська» від знайомих. А коли спробували, то виявилось, що матеріал ідеально підходить. Відтоді його й застосовуємо. Варто сказати, що за останні два роки якість продукції помітно підвищилася. Працювати з матеріалом стало легше і швидше.

М.: Що саме із лінійки Siltek ви використовуєте?

Р. Д.: Матеріали для зовнішніх робіт, для утеплення фасадів. У нас є своя кольорова палітра матеріалів, реставраційна, але іноді замовляємо й у «Ковальської». Також використовуємо фарби, штукатурки для внутрішніх робіт, клей для каменю і кахлю. Власне, ми коли беремося за об'єкт, то робимо все комплексно – фасад, інтер'єр, покрівлю.

М.: Над якими об'єктами Ви зараз працюєте?

Р. Д.: Маємо два проекти у Івано-Франківську. Стара історична споруда по вул. Гординського, яку місто надало норвезьким інвесторам на умовах безкоштовного користування для ін-

вестицій у розвиток інформаційних технологій. Норвежці замовили нам роботи з відновлення покрівлі. Друге приміщення – медичний університет по вул. Галицькій, 2.

Ще один проект – церква в місті Стрий. Вона з незрозумілих причин почала просідати. Тож у планах багато роботи. Також маємо об'єкти в м. Червонограді, с. Гірник, смт. Делятин, що поруч з Яремчею тощо.

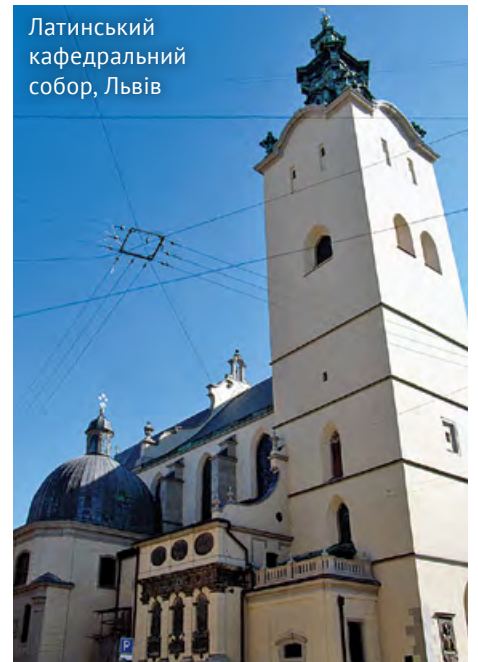
М.: Чи траплялися Вам на об'єктах цікаві знахідки – такий собі привіт з минулого?

Р. Д.: Було й таке. Траплялися неприємні знахідки. У підвалі старої дзвіниці в с. Берездівці, що поруч з Новим Роздолом, знайшли багато захоронень, певно, часів існування НКВС. Люди були зв'язані. Їх, мабуть, там розстрілювали. Місцевий священик одразу здійснив перезахоронення останків.

Цікавий випадок стався в Старому Самборі. У церкві нагорі під хрестом була велика мідна куля, всередині якої ми знайшли капсулу часу. Там була газета, якісь папери Миколаївського цементного заводу, купюри та монети того часу, опис священника про те, як створювалася ця капсула ще за часів Першої світової війни. Усе збереглося в гарному стані. Ми все оцифрували, записали на компакт-диск, запаяли та поклали назад. Бо наступна реставрація буде, мабуть, років через 300, не раніше.

“ПАМ'ЯТКУ НЕ МОЖНА ЗМІНИТИ, ЇЇ ТРЕБА ВІДТВОРИТИ”

Латинський
кафедральний
собор, Львів

Медичний
університет,
Івано-Франківськ

Центральний вхід до музею

З ПОПЕЛУ ЗАБУТТЯ

«Музей сім'ї Ульмів» знаходиться в селі Маркова, що на сході Польщі, за 50 км від Українського кордону. Це перший у країні музей, присвячений полякам, які рятували євреїв у роки Другої світової війни.

Епізод, про який розповідають експозиції музею, відомий в історії як «Убивство в Марковій». Навесні 1944 року нацистська Поліція порядку дізналася, що Юзеф Ульм та його дружина Вікторія переховують у своєму домі вісьмох євреїв. Аби влаштувати показову страту, 24 березня німецькі жандарми на очах свідків розстріляли подружжя, їхніх дітей і всю єврейську родину.

Історія про масове вбивство в Марковій отримала широкий резонанс і стала прикладом героїзму поляків, які ціною власного життя зважувалися допомагати приреченим на знищення євреям.

АРХИТЕКТУРА

Проектування будівлі музею і організації експозицій довірили бюро польського архітектора Мирослава Ніціо. Компанія спеціалізується саме на об'єк-

тах культурного значення – у її портфоліо історичні музеї, арт-галереї, галузеві музеї.

Оскільки тема експозицій емоційно складна, тло для неї вирішили робити аскетичним. За задумом авторів, будівля має нагадувати звичайну селянську хату, у якій і мешкало подружжя Ульмів. Тож зупинилися на формі усіченої трикутної піраміди, адже вона найбільше схожа на будинок зі скатним дахом. Конструкція буквально виходить із землі. Таким чином архітектори показують, що «Убивство в Марковій» – частина вже далекої історії, яку все рівно треба повертати із забуття. Назовні проглядає лише тераса й центральний вхід – зали з експозиціями знаходяться під землею.

Форма будівлі, що символізує захищеність, домашній затишок, контра-

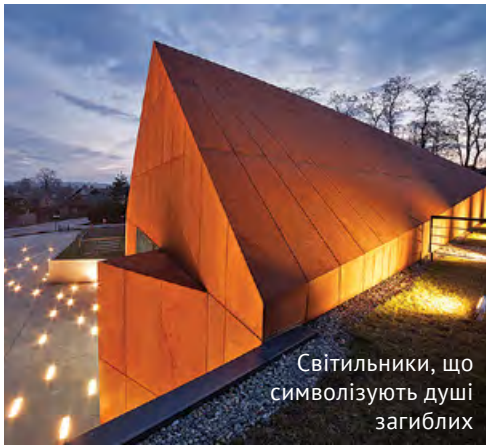
стує з оздоблювальними матеріалами. Фасад облицьовано металевими панелями з іржавою фактурою. Вона, з одного боку, викликає відчуття тривоги, дискомфорт, а з другого, – нагадує про плин часу. Каркас будівлі побудовано із залізобетону.

Розташування всередині пагорба дозволило гармонійно вписати музей у природні й сільські ландшафти села Маркова. При цьому виглядає він сучасно, знаменуючи психологічну реабілітацію, бажання жити далі.

ІНТЕР'ЄР

Логічний центр інтер'єрної композиції – білий куб у центрі зали. Його зведено з металокаркасу і облицьовано захисним склом. У кубі відтворено будинок родини Ульмів, на стінах якого розміщено фотографії Юзефа, Вікторії, їхніх

Світильники, що символізують душі загиблих

Інфобокси, що мають вигляд сталевих кубів

Кульмінація композиції

Центр інтер'єрної композиції

Сірі бетонні стіни та підлога з соснових дошок

дітей, а всередині – меблі, книги, документи, особисті речі.

Загальну залу тематично розділено на сім частин, кожна з яких розповідає про трагічну історію через артефакти, фотографії, мультимедійні матеріали. Чотири інфобокси мають вигляд сталевих кубів із сенсорними екранами й сидіннями. Усі частини експозиції підібрано таким чином, аби показати спільне минуле євреїв і поляків у контексті війни.

Інтер'єр музею розкривається в поєднанні сірих бетонних стін. Підлогу вкрито сосновими дошками з рифленою, штучно зістареною поверхнею. Кульмінація композиції – у задній частині виставкової зали, де сходяться стіни й немає освітлення. Таким чином автори зобразили ворота у потойбіччя.

ЕКСТЕР'ЄР

Головна прикраса екстер'єру – світло. Так, у бетонні плити тераси вмонтовано прямокутні світильники, що символізують душі загиблих. Крім того, центральний вхід до музею частково зашклений і пропускає на вулицю яскраве світло зсередини.

Звужена частина будівлі врізається в пагорб, на якому архітектори розбили «Сад пам'яті». Тут висадили яблуні, груші, сливи – традиційні для поляків дерева. Монументальну стіну, що приймає до внутрішнього двору, частково вкрили вузькою гранітною плиткою. На матеріалі викарбували імена поляків, які рятували євреїв.

Урочисте відкриття експозицій відбулося 17 березня 2016 року. «Музей сім'ї Ульмів» став відділенням Ланцутського музею-замку.

Розповідь трагічної історії

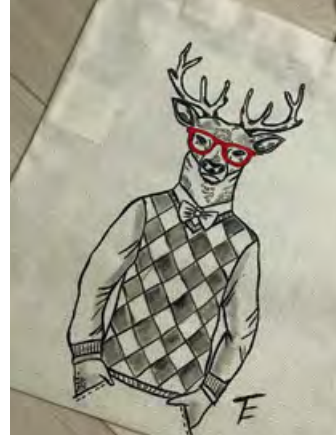

ВІД ПРОСТОГО МАЛЮНКА — ДО ВЛАСНОГО СТИЛЮ

Кажуть, що людина тоді щаслива, коли займається справою, яка дарує їй задоволення. Для Євгенії Герасименко, менеджера із зовнішньоекономічної діяльності Департаменту закупівель та контрактної політики ПБГ «Ковальська», такою віддушиною є малювання, яке з часом переросло у дещо більше, ніж просто хобі. Про те, як виникла ідея розмальовувати футболки та сумки, надаючи кожному виробу індивідуальності, ми й поговорили з Євгенією.

ЗАХОПЛЕННЯ З ДИТИНСТВА

Дехто знаходить своє хобі вже у свідомому віці, проте більшість — ще в дитинстві. Побачивши, що донька захоплюється малюванням, батьки віддали Женю не до спеціалізованої школи, а відразу до викладачки малювання, талановитої художниці. Саме вона навчила дівчинку різним технікам та правилам роботи з фарбами, вугіллям і олівцями. Вона

“Такі речі важко назвати матеріальними, особливо, якщо це подарунок. Адже в них вкладають почуття, думки та настрої.”

допомогла створити основну базу знань про кольори, пропорції тощо, яку Женя продовжує вдосконалювати й нині.

«На жаль, тоді не було таких можливостей, як зараз, усього цього розмаїття пастелей, фарб для розпису по склу, кераміці, тканині. У мене були лише акварель, гуаш та олівці», — розповідає Євгенія.

Закінчення школи та вступ до вишу внесли свої корективи: часу на малювання не вистачало. Проте залишати хобі дівчина не збиралася. «Іноді я малювала щось для друзів. Почала експериментувати з олією, бо це найлегша фарба, якщо можна так висловитися. Адже завжди можна виправити те, що зробив не так», — ділиться спогадами Євгенія. Коли ж олію було освоєно, захотілося спробувати щось інше — попрацювати з вітражними та спеціальними фарбами для тканини. «Пам'ятаю, що першою такою роботою була шовкова хустинка. Потім зрозуміла, що це може бути не тільки щось деко-

ративне, а й більш практичне. Спробувала відтворити зображення на старій футболці тата», — згадує Женя про перші спроби такого малювання, яке з часом перетворилося дійсно на щось більш значуще.

КОЖНА РІЧ ПОВИННА МАТИ ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ

Розмальовувати футболки дівчина почала просто для задоволення, а не для заробітку. З кожним разом роботи ставали все кращими. До того ж футболки — це універсальний одяг, завдяки якому можна ще й підкреслити свою індивідуальність. «Приємно, коли тобі телефонують друзі й кажуть, що коли вони зайшли до магазину в Німеччині, то їх відразу запитали, де можна взяти такі футболки для продажу», — розповідає із захопленням Євгенія. Після першої дебютної партії не змусив на себе чекати попит — запрацювало «сарафанне радіо», і все більше знайомих захотіло мати речі з авторськими малюнками.

ВІД ІДЕЇ – ДО ПРОДАЖУ

Ідея розмальовувати сумки прийшла сама собою. Популярні нині екосумки виготовляє багато хто, але майже всі вони — копія одна одної, звичайний мас-маркет. Женья вирішила, що сумки як основа їй підходять, але її речі будуть індивідуальними. Замовивши на швейному виробництві певну кількість сумок, дівчина перенесла на них свої малюнки й сама не очікувала, що вони усім так сподобаються. Продавати їх запропонували знайомі, які працювали на виставках. Тож вихід на споживача було знайдено швидко. «На той момент це було дійсно круто. Звісно, справа зовсім не в грошах, адже на цьому багато не заробиш. Але мені було приємно, що людям подобалися мої роботи і вони готові їх купувати», — згадує Євгенія.

Зупинятися на досягнутому дівчина не збирається й зараз, попри те, що часу на малювання бракує. Більше того, в планах — розвивати цей напрямок та досягти того, аби її авторські ескізи можна було просто наносити методом фотодруку на ті самі

сумки, футболки чи чохли для смартфонів. При цьому роботи не втраять своєї індивідуальності, адже випускатимуться обмеженим тиражем.

НАЙВАЖЛИВІШЕ – ПОСТІЙНО ВДОСКОНАЛЮВАТИСЯ

Створити чудову річ неможливо, не доклавши до цього зусиль. Тут ніяк не обійтись без натхнення, постійної роботи над собою та відповідного настрою. Адже малювання — це творчість, а не робота, яку виконуєш незалежно від емоційного стану. Це те, за допомогою чого дійсно можна передати власні почуття, розповісти життєві історії.

Своє натхнення Женья знаходить у всьому — навколишній дійсності

та Інтернеті. «Якщо мені щось сподобалося, то хочеться це намалювати, але так, як я сама це бачу. Можливо, інші кольори, техніка», — розповідає Женья.

Проте, крім постійного саморозвитку шляхом малювання, багато чому можна навчитися й у тих, хто займається схожою справою, має такі самі інтереси. Саме задля цього Женья планує відвідати якомога більше майстер-класів, послухати лекції, перейняти досвід у знавців справи. І головне — продовжувати розвиватися. Адже це хоча й маленький, та все-таки вагомий крок на шляху до створення власного бізнесу зі своїм творчим обличчям та унікальним впізнаваним стилем.

“Важливо постійно розвиватися та вчитися. Не можна розслаблятися, слід постійно працювати над собою, інакше втратиш навички.”

ПЛИТКА ВІД ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» В ПАРКАХ І НА ВУЛИЦЯХ КИЄВА

Куди б пішоходи не прямували, у них під ногами дорога, і від того, яка вона, багато в чому залежить не лише їхня безпека, а й настрої. Тому облаштування якісного дорожнього покриття у місті є дуже важливим. І ПБГ «Ковальська» докладает багато зусиль для того щоб столиця була дійсно привабливою, а життя в ній – комфортним.

МІСТО МАЙБУТНЬОГО

Благоустрій міста — актуальне завдання сьогодення. Воно передбачає створення сприятливого життєвого середовища із забезпеченням комфортних умов як для праці, так і для відпочинку. І вирішення цього завдання має бути комплексним — не лише грамотна забудова, але й озеленення, інженерне та транспортне обслуговування, освітлення, прибирання територій, а також забезпечення якісних доріг, тротуарів, майданчиків надійним покриттям. Крім того, продукція ТМ «Авеню» використовувалася у створенні ландшафтного дизайну території парку у Бабиному Яру. Плиткою різних форм, кольорів та фактур виклали площу розміром близько 11 тисяч кв. м. Настрої і характерний образ багатьох міст створює саме ця, здавалося б, «дрібниця». Авторство багатьох таких дорожніх шедеврів у Києві належить ПБГ «Ковальська» — фігурні

елементи мостіння, які в побуті називають тротуарною плиткою, виробляють на підприємствах Групи під ТМ «Авеню» та «Авеню Декор».

ШЛЯХ ДО ЗМІН

ПБГ «Ковальська» цього літа взяла активну участь у благоустрої столиці. Так, плиткою «Авеню» було викладено тротуари вздовж озера на Райдужному масиві, доріжки парку біля кінотеатру «Тампере», парку відпочинку на Чоколівці, алеї й тротуари Русанівської та Дніпровської набережних, парку «Наталка» на Оболоні, виставковий майданчик біля ТЦ «Аракс», територію Києво-Печерської Лаври. А також бульвар Шевченка, територію біля станції метро «Золоті Ворота» та розважального комплексу Sky family Park. Крім того, компанія стала переможцем Всеукраїнського конкурсу на створення ландшафтного дизайну території парку у Бабиному Яру, приуроченому до 75-х роковин

трагедії. Сучасні елементи ландшафтного дизайну різних форм, кольорів та фактур ТМ «Авеню» виклали на площі розміром близько 11 тисяч кв. м. «Бабин Яр — це, насамперед, місце паломництва українських євреїв, представників єврейської діаспори та інших гостей з усього світу, які приїжджають віддати шану жертвам Голокосту. Разом з тим, це місце культурного відпочинку мешканців навколишніх житлових районів Києва», — підкреслив Олександр Пилипенко, президент ПБГ «Ковальська».

МИСТЕЦТВО ЖИТИ

Варто знати, що якісна тротуарна плитка — надійний помічник не лише у муніципальному, а й у приватному будівництві. Створюючи оселю своєї мрії, ми прагнемо, щоб усе було якісно та красиво. Важливо також, щоб проект відображав індивідуальність власника. Усі ці завдання можна вирішити, використовуючи фігурні елементи мостіння ТМ «Авеню» та «Авеню Декор». Вишукана композиція бруківки здатна не лише створити колорит ландшафтного дизайну, а й підкреслити естетичний смак господарів, передати усі відтінки їхнього настрою.

Продовжуючи найкращі традиції мостіння, які своїм корінням сягають античних часів, ПБГ «Ковальська» пропонує продукцію різноманітних кольорів, конфігурацій та фактури, здатну задовольнити найвибагливіші смаки клієнта та втілити у життя будь-які дизайнерські рішення. Створення орнаментів з бетонної бруківки — справжнє мистецтво. Плиткою можна оформити алеї й паркові доріжки, майданчики поруч з будинками. Вона пасує до всіх поверхонь дорожнього покриття і може витримати серйозні навантаження. А такі характеристики, як зносостійкість і морозостійкість гарантують її багаторічну службу в умовах нашого клімату. Серед переваг бруківки від ПБГ «Ковальська» також можна назвати екологічну чистоту, міцність і можливість багаторазового використання під час ремонтних робіт. При цьому її якість заслуговує на найбільшу похвалу — продукція відповідає міжнародному стандарту системи управління якістю продукції ISO9001:2000. Тротуарна плитка ТМ «Авеню» задовольнить найвишуканіші смаки, адже вона створена для цінителів справжнього архітектурного мистецтва.

Сергій Брижко, директор ТОВ «БК Куб»:

«Розвиваючи інфраструктуру міста та беручи активну участь у його благоустрої, ми займаємося упорядкуванням парків і скверів Києва. Так, цього літа ми привели до ладу сквер по вул. Антонова і парк на Райдужному масиві, реконструювали сквер біля кінотеатру «Тампере». Заплановано ще кілька проектів. При цьому використовуємо тільки продукцію ПБГ «Ковальська» — бетон, ФЕМ, бордюри. Ці матеріали різноманітні і якісні, ми отримуємо на них гарантію якості від виробника. Компанія чітко дотримується термінів постачання матеріалів, працює оперативно, продукція завжди є у наявності, що надзвичайно зручно. Крім того, ПБГ «Ковальська» допомагає в розробці концепцій і дизайну паркових доріжок. Це дійсно плідна співпраця, за яку ми вдячні компанії».

ДЕМОНТУВАТИ НЕ МОЖНА ЗБЕРЕГТИ

Фігури розвінчаних кумирів

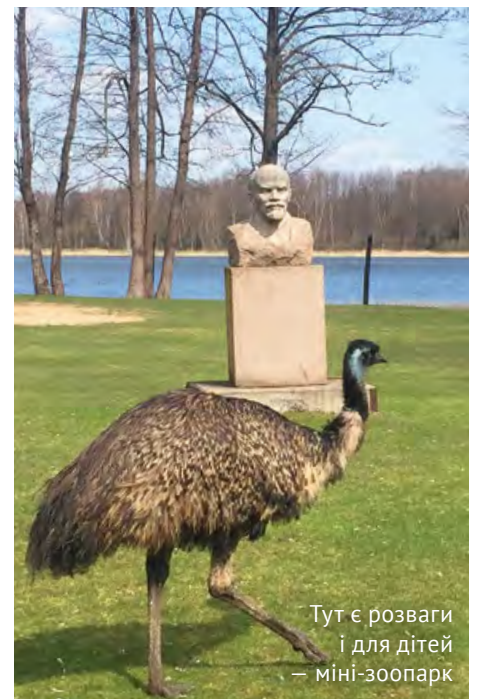
Сьогодні українське суспільство перебуває у стресі та переживає посттравматичний синдром, що поглиблює національний комплекс жертви. Українці часто ставляться до об'єктів мистецтва, як до символів комунізму, через що руйнують та демонтують їх, але вони є своєрідним нагадуванням про тяжкі часи, які пережив наш народ в радянську епоху.

Звісно, пройти шлях декомунізації, взявши в руки символічний молот і трощачи радянські символи, — значно простіше. Але нам потрібно навчитися розрізняти «пам'ятку» і «пам'ятник» і перенести акцент на спільну творчість, тоді все стане набагато корисніше для суспільства. В європейських країнах, наприклад, створюють комуністичні музеї, і це — непоганий бізнес. До прикладу, у Литві існує цілий парк — Парк Грутас, добре відомий на Заході як Stalinworld або Leninland. Це місце користується популярністю серед місцевого населення і туристів. Сувеніри звідти сприймають як непоганий подарунок на пам'ять про ті часи. Зрештою, тамтешні жителі вважають, що потрібно знати свою історію, якою б вона не була.

Парк Грутас — це такий собі заповідник епохи СРСР, найголовнішою та найвідомішою частиною якого є музей радянської скульптури, точніше, різнома-

нітних монументів, демонтованих у рамках проведеної литовцями декомунізації. Музей, що займає ділянку площею 20 га, містить 86 авторських скульптур. Тут представлено пам'ятники Марксу, Енгельсу, Леніну, Сталіну, а також вітчизняним, себто литовським, діячам комуністичного руху військовим, партизанам, тощо. Посеред ідилічного прибалтійського пейзажу простягається двокілометрова алея, вздовж якої на відвідувачів чекають фігури розвінчаних кумирів, колишніх володарів життя та смерті політиків і воєначальників або звичайних людей, чії заслуги після проголошення Литвою незалежності було піддано переоцінці. Тут, наприклад, є пам'ятник литовської радянської партизанки Маріте Мельникайте, розстріляної гітлерівцями 1943 року.

Робота зі створення парку розпочалася 1999 року, після того, як місцевий підприємець Вілюмас Малінаускас виграв урядовий тендер на створення експози-

Тут є розваги і для дітей — міні-зоопарк

Вхід до парку
- згадка про
тоталітарне минуле

Чудові краєвиди
унікального парку

ції демонтованих радянських скульптур. З-поміж головних аргументів на користь пропозиції пана Вілюмаса було й те, що він планував реалізувати все без залучення державних дотацій, власним коштом. Судячи з того, що зараз Грутас є однією з найвідоміших туристичних атракцій Литви, підприємець не помилився з об'єктом інвестицій. Експонати для музею збирали зі складів країни, де вони зберігалися після демонтажу. Частина скульптур пан Малінаускас навіть викупив у металопереробних підприємств, куди їх доставили збирачі кольорових металів.

Перед відвідувачами двері музейного комплексу Грутас відчинилися 1 квітня 2001 року. Вхід до парку оформлено так, аби все нагадувало про тоталітарне минуле — паркан з колючого дроту, вартові вежі радянських таборів, залізничні вагони, в яких відправляли до Сибіру тих, кого радянські органи безпеки вважали ворогами народу. Так чи інакше, але потік відвідувачів, серед яких і литовці, й іноземні туристи, з того часу не припиняється. Навіть якщо погода не сприяє прогулянкам алеєю, тут є чим зайнятися. Адже крім експозиції під відкритим небом, у парку Грутас гості можуть відвідати музей радянської пропаганди, стилі-

зований під сільський будинок культури, та кафе з тематичним меню. Є розваги й для дітей — міні-зоопарк та невеличкий луна-парк.

У чому секрет такої популярності парку Грутас? Мабуть, у незаангажованості та незаідеологізованості музею. Там немає місця декомунізації та створенню образу ворога, чим досить часто грішать не тільки політики, але й, на превеликий жаль, історики. Адже історик — це той, хто має ретельно досліджувати джерела та неупереджено викладати з маленьких цеглинок стежку, якою сучасники могли б потрапити в минуле та не заблукати в моторошному лабіринті взаємних

образ. Знання історії не повинне заважати будувати майбутнє, а навпаки має допомагати уникати старих помилок. «Не знаючи минулого, неможливо зрозуміти справжній сенс сьогодення та цілі майбуття». Хоч цитата й належить непопулярному нині письменнику Максиму Горькому (теж, до речі, одному з «учасників» декомунізації), не погодитися з нею важко. Тож про минуле Грутас говорить відверто, без зайвого пафосу, нічого не нав'язуючи при цьому. Висновки кожен може зробити самостійно.

Якщо в Литві декомунізацію давно закінчено, в Україні цей процес, власне кажучи, тільки розпочинається. У деяких західних областях питання щодо демонтажу пам'яток і символіки та перейменування вулиць було вирішено ще до прийняття відповідного закону, силами та волею місцевих громад, але в більшості регіонів ситуація є зовсім іншою. Чи може литовський досвід у цьому складному питанні бути корисним для України? Безперечно. Хочеться вірити: зрештою ми теж навчимося не лише руйнувати пам'ятки, а й шанувати власну історію, вивчати її не тільки за підручниками. Шкода лише, що питання створення подібного музею в нас поки що не розглядають, принаймні, на офіційному рівні. Але немає сумнівів у тому, що експонатів для нього знайдеться безліч.

Музей радянської пропаганди, стилізований під сільський будинок культури, та кафе з тематичним меню

АНОНС КУЛЬТУРНИХ ПОДІЙ ОСЕНІ

Осінь традиційно багата на тематичні події у сфері культури: фестивалі, концерти, ярмарки... Не пропустіть найцікавіше!

30 жовтня | Київ

ПРОЕКТ «ЦУКРОВА ДЕМОКРАТІЯ»

Якби будинки були не з бетону, а з цукру... Своім «солодким» баченням архітектури у Будинку вчителя поділяться ірландські митці Брендан Джеймсон та Марк Ревелз. Проект «Цукрова демократія» — це інтерактивна інсталяція з кубиків цукру у вигляді моделі київського Будинку вчителя. Також до експозиції увійдуть уютні модерністські хмарочоси, зроблені за мотивами ескізів Казимира Малевича. Усі відвідувачі виставки зможуть відчути себе архітекторами та збудувати власні конструкції чи доповнити вже існуючі.

За задумом авторів, «Цукрова демократія» в ігровій формі має залучити усіх охочих до соціальної взаємодії, об'єднавши мистецтво, архітектуру, сільськогосподарську інженерію та промислове виробництво. А ще зв'язок проекту з історичним минулим України має надихнути кожного з відвідувачів творити завтрашній день власними руками. Виставка триватиме до 30 жовтня.

1–2 жовтня | Київ

ФЕСТИВАЛЬ ВУЛИЧНОЇ ІЖИ

Жовтень розпочнеться смачно! Уперше на Фестивалі вуличної їжі буде представлена кухня Східної Європи, з українськими стравами у головній ролі. 1-2 жовтня на арт-заводі «Платформа» можна скуштувати усі види домашнього борщу: полтавського, київського, з пампушками, м'ясом та часником. А ще поласувати домашнім сиром, молоком, медом і напоями та наліпити вареників у міні-цеху від ресторану «Балувана Галя».

Білоруські деруни, польський жур, литовські цепеліни, угорський бограч та чеський гуляш — гастрономічний калейдоскоп не залишить нікого голодним. На «десерт» для відвідувачів — перегляд легендарних фільмів і мультфільмів: «Козаки», «Жил-был пес», «Девчата», «Пропавшая грамота», «За двома зайцями» і зігріваючий глінтвейн.

22–23 жовтня | Київ

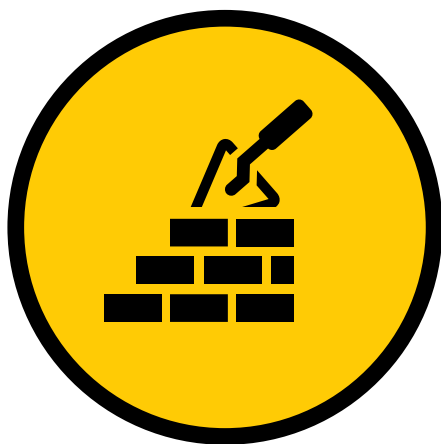
КУРАЖ-БАЗАР: СВЯТКОВИЙ РОЗПРОДАЖ

22-23 жовтня на арт-заводі «Платформа» відбудеться Кураж-Базар. Цього разу він буде особливим, адже святкуватиме свій перший День народження. На честь іменин організатори «барахолки» приготували багато сюрпризів для відвідувачів. Крім традиційного розпродажу речей, у програмі свята виступи секретних музичних виконавців і діджеїв та безліч цікавих розваг.

Якщо ви ніколи не брали участі у «барахолці» як продавець, жовтневий Кураж Базар — гарна нагода нарешті спробувати. Продавець у найкращому карнавальному костюмі отримає право на безкоштовну участь у будь-якому з наступних розпродажів. Гості також не залишаться без подарунків: для усіх відвідувачів у карнавальних костюмах — вхід вільний.

БУДІВЕЛЬНИХ ЗАДАЧ БАГАТО
РІШЕННЯ ОДНЕ — **SILTEK**

SILTEK.UA
044 507 12 15

КОВАЛЬСЬКА
НЕРУХОМІСТЬ

ІГРОВІ ТА
СПОРТИВНІ
ЗОНИ

ПОЧАТОК
ВАШОЇ
ІСТОРІЇ

☎ 044 591 77 99

ДИНАСТІЯ

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС